

СПРАВА «БІРО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF BÍRÓ AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заяви № 77948/13 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 06 жовтня 2022 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на незаконне тримання їх під вартою.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд вказав, що коли постає питання про «законність» взяття під варту лише дотримання національного законодавства недостатньо – будь-яке позбавлення, свободи має відповідати меті захисту особи від свавілля. Зважаючи на свою практику з цього питання, Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

Європейський суд також розглянув решту скарг заявників та, враховуючи всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що вони свідчать про порушення Конвенції у світлі його висновків у рішеннях у справах проти України.

Також Європейський суд відхилив скаргу заявника у заяві № 10957/18 за пунктом 4 статті 5 Конвенції, оскільки у контексті всіх наявних у нього матеріалів та з огляду на належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції вона не відповідає критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 та 35 Конвенції, та не виявляє жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує прийнятними скарги на незаконне тримання під вартою та інші скарги за усталеною практикою Суду, наведені в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 10957/18 – неприйнятними;

3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним триманням під вартою;

4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю в додатку);

5. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам, окрім заявника у справі № 10957/18, суми, зазначені в таблиці у додатку; сума, присуджена заявниці у заяві № 23887/20, має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

6. Відхиляє решту вимог заявника у заяві № 77948/13 щодо справедливої сатисфакції».